

[Stærmose.]

ønskede en meget klar Garanti for, at disse Bosættelsesplaner vilde falde bort. Fra dansk Side er der udmærket Grund til at fremsætte Krav om at faa Indflydelse paa dette Spørgsmaals fremtidige Afgørelse.

Jørgen Gram: Jeg er ganske uberørt af den Indignation, den højtærede Udenrigsminister lægger for Dagen i Anledning af mit Indlæg og mine Spørgsmaal. Jeg skal ikke staa Skoleret for den højtærede Udenrigsminister, men tillader mig at sige her fra Folketingets Talerstol, hvad der passer mig, og hvad jeg mener gavner den Sag, jeg taler om. I øvrigt mener jeg ogsaa, at den højtærede Udenrigsminister ikke har Ret til at være en Mimose, som der ikke kan siges noget imod. Den Udenrigsminister, der baade efter at han er blevet Udenrigsminister og før om mange store og vigtige Spørgsmaal har udtalt sig paa en Maade, saa Offentligheden har korset sig og slet ikke kunnet forstaa, at det var i Landets Interesse, at der blev sagt saadan, *den* Udenrigsminister synes jeg absolut ikke er berettiget til i den Toneart, han tiltalte mig, at være Moralens Vogter.

Naar den højtærede Udenrigsminister saa vil angribe mig, synes jeg rigtignok, at det første, han maa sørge for, er, at det Citat, som han bygger sit Angreb paa, maa være rigtigt, og det var jo fuldstændig forkert. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at jeg havde paastaaet, at Regeringen var passiv. Passivitet, sagde den højtærede Udenrigsminister. Det har jeg aldrig sagt. Det er heldigvis mig, der er i Besiddelse af Manuskriptet, og jeg har sagt: Har den højtærede Udenrigsminister som udøvende Organ for den danske Regering nogen Skyld i den uforstaaelige Passivitet fra allieret Side? Det var saadan jeg sagde. Jeg har ikke paastaaet, at der ikke er blevet gjort en Indsats fra Regeringens eller Udenrigsministerens Side. Tværtimod, jeg sagde, at jeg var ganske klar over, at den højtærede Udenrigsminister nok inden for visse Grænser har gjort en Indsats, maaske endog en stor Indsats. Det var det, jeg sagde, og ikke det andet, som den højtærede Udenrigsminister i stor Indignation falder over mig for . . . (*Kristen Amby:* Ja, den var rigtig godt giftig!). Og den højtærede Ordfører, eller den ærede Ordfører, mere kan det vel ikke blive til almindelige Ordførere . . . (*Kristen Amby:* Det er ogsaa nok!) . . . behøver ikke at komme med Udtalelser af den Slags, for det, jeg har sagt, det staar jeg fuldstændig ved, og det staar sin Prøve.

Det næste, som den højtærede Udenrigsminister ikke syntes om, var det, jeg anførte, at man hører fra mange Sider, fra dem, der har Forbindelse med de allierede Officerer, at man savner virkelig Indsats fra den danske Regering til Fordel for Sydslesvig. Jeg vil anbefale den højtærede Udenrigsminister at tage derned, f. Eks. til Sydslesvig, hvor de er midt i det, og hvor man Gang paa Gang og Dag efter Dag er i Samkvem med allierede Officerer. Der vil den højtærede Udenrigsminister, hvis han ikke har faaet det at vide sidst, sikkert kunne faa det bekræftet.

Det næste, jeg havde paastaaet og sagt, var, at en høj allieret Officer havde erklæret som sin absolutte Overbevisning, at Skylden for alle Vanskeligheder maatte lægges paa den danske Regering. Det er altsaa en allieret Officer, der giver til Kende, at saadan ser man paa Regeringens Arbejde for den sydslesvigske Sag fra engelsk Side. Dette har jeg sagt, og jeg har Dokumentet i min Besiddelse, et Dokument, som jeg godt kunde oplæse flere Citater af, hvis det passede den højtærede Udenrigsminister. Da man mener, at allerede det enkelte, jeg har sagt, er for meget, skal jeg ikke fortsætte, men jeg vil sige, at jeg har ogsaa Navn paa den allierede Officer, og jeg kunde for saa vidt godt nævne det. Jeg har naturligvis ikke Tilladelse til nu at offentliggøre det i denne Forsamling — maaske kunde den højtærede Udenrigsminister faa det privat —, men ellers vil jeg sige til den højtærede Udenrigsminister, at den konservative Borgmester paa Frederiksberg, Hr. Fischer, sammen med flere Herrer indestaar for min Udtalelses Rigtighed, og hos vedkommende konservative Mand vil den højtærede Udenrigsminister baade kunne faa bekræftet mine Udtalelser om Bedømmelsen fra engelsk Side af det Arbejde, der er gjort, og ogsaa faa Navnet paa den allierede Officer, maaske endda komme til at staa Ansigt til Ansigt med den allierede Officer, saa kan den højtærede Udenrigsminister vel ikke ønske mere.

Og hvad er det saa, det drejer sig om? Det drejer sig om, hvorvidt Udenrigsministeren har gjort nok for at overbevise de Allierede, Englænderne, om, at det Omraade dernede har vi Interesse i. Vi har Interesse i, at der ikke ophobes saa mange Flygtninge dernede. Jeg har aldrig hentydet til, at der kunde være den mindste Skyld hos Regeringen for, at der er kommet saa mange Flygtninge derop; de var jo kommet inden den 5. Maj, antager jeg, en hel Del af dem. Men Spørgsmaalet for Danskheden dernede